

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci

žalobce: **J. S.**, narozený X
bytem X

zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8, Dolní Chabry

proti

žalovanému: **Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy**
sídlem Kongresová 2, 140 21 Praha 4

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal určení nezákonnosti zásahu Obvodního ředitelství policie Praha II, odbor obecné kriminality, spočívajícího v nepostoupení odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru

dopravněsprávních činností, oddělení správního řízení, ze dne 25. 10. 2016, č.j. MHMP 1909647/2016/SVA, příslušnému správnímu orgánu.

2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravněsprávních činností, oddělení správního řízení, vydal dne 25. 10. 2016 rozhodnutí č.j. MHMP 1909647/2016/SVA, kterým shledal žalobce vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), a § 16 odst. 1 písm. b) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), přičemž mu uložil pokutu ve výši 25 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 12 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 2. 11. 2016. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání dne 15. 11. 2016, avšak nedopatřením jej zaslal na adresu Obvodního ředitelství policie Praha II, odbor obecné kriminality. Ten měl v takovém případě postupovat podle § 12 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), neboť nebyl věcně příslušný k posouzení takového podání. To však Obvodní ředitelství policie Praha II neučinilo. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy tak nabylo právní moci a vykonatelnosti, tudíž žalobce je povinen zaplatit pokutu, vykonat uložený zákaz řízení a nahradit náklady řízení. V této souvislosti žalobce poukázal zejména na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2013, č.j. 9 As 172/2012-32.
3. Obvodní ředitelství policie Praha II ve vyjádření k podané žalobě předně uvedlo, že není pasivně legitimováno ve smyslu ustanovení § 83 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), když tato legitimace náleží Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie hlavního města Prahy.
4. Dále Obvodní ředitelství policie Praha II k nezákonnosti zásahu uvedlo, že podání (odvolání) bylo správnímu orgánu doručeno dne 18. 11. 2016, jak vyplývá z informačního systému České pošty „Sledování zásilek“. Z informačního systému policie „Evidence trestního řízení“ bylo zjištěno, že toto podání má vztah k události vedené u Místního oddělení policie Stodůlky pod č.j. KRPA-359753/PŘ-2016-001216. Z tohoto důvodu bylo podání služební cestou postoupeno dne 21. 11. 2016 na Místní oddělení policie Stodůlky, kam bylo dne 22. 11. 2016 doručeno. Obvodní ředitelství policie Praha II současně poukázalo na skutečnost, že je mu doručováno nepřeberné množství podání. Po převzetí zásilky, zjištění jejího obsahu a po zjištění vztahu ke konkrétnímu případu si učinilo závěr o tom, že mu žalobce zasílá na vědomí podání k věci vedené pod č.j. KRPA-359753/PŘ-2016-001216, tedy, že jej informuje o tom, že v předmětné věci podal odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy. Takový postup bývá vcelku častý, proto bylo Obvodní ředitelství policie Praha II v dobré víře, že podání náleží výhradně jemu. Dále Obvodní ředitelství policie Praha II poukázalo na skutečnost, že bylo-li rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy doručeno žalobci dne 2. 11. 2016, poslední den lhůty k podání odvolání připadl na den 18. 11. 2016, tedy na den, kdy mu bylo předmětné podání doručeno. Odkázal v této souvislosti také na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2013, č.j. 9 As

172/2012-32, přičemž je toho názoru, že postoupení podání příslušnému správnímu orgánu je reálné v řádech několika dnů, a to i s ohledem na velikost celého úřadu. Případné postoupení podání příslušnému správnímu orgánu by tak bylo opožděné. Z tohoto důvodu navrhl, aby soud žalobu zamítl.

5. V replice k vyjádření žalovaného žalobce označil jako žalovaného Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy se sídlem Kongresová 2, 140 21 Praha 4. Dále žalobce uvedl, že původní žalovaný ve svém vyjádření fakticky potvrdil, že podané odvolání nepostoupil příslušnému správnímu orgánu. Z tohoto pohledu není termín postoupení rozhodující, neboť žalovaný tak neučinil vůbec, což mělo dopad do jeho práv. Není rozhodující ani názor žalovaného, že by odvolání bylo podáno opožděně, neboť toto hodnocení mu nenáleží. Navíc by žalobce mohl např. požádat o prominutí zmeškání lhůty, případně by jeho podání mohlo být posouzeno jako podnět k přezkumnému řízení podle správního řádu. V důsledku toho, že o jeho odvolání nebylo rozhodnuto, neboť nebylo vůbec postoupeno, nemůže se žalobce domáhat ochrany ani podáním správní žaloby proti rozhodnutí. Dále žalobce uvedl, že skutečnost, že Obvodní ředitelství policie Praha II je dislokováno v 16 budovách a pracuje v nich přes 700 osob, je důvodem k očekávání, že aparát bude pracovat efektivně.
6. K jednání soudu se zástupce žalobce dostavil opožděně, až v průběhu porady senátu, a proto soud vycházel při rozhodování z obsahu podané žaloby a zaslaných dodatků a doplnění. Zástupce žalovaného setrval na dosavadních stanoviscích.
7. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, že Obvodní ředitelství policie Praha II dne 7. 9. 2016, pod č.j. KRPA-359753-1/PŘ-2016-001216 oznámilo Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností, oddělení přestupkového řízení, že je žalobce podezřelý ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) a § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (o silničním provozu).
8. Ve správním spise je dále založeno odvolání žalobce ze dne 14. 11. 2016 adresované Hlavnímu městu Praha, Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností, oddělení správního řízení, ke spisové značce S-MHMP 1566595/2016/Sva, č.j. MHMP 1909647/2016/Sva. Na listině je dále uvedeno razítko Policie ČR, obvodního ředitelství Praha II, místní oddělení Stodůlky, s datem doručení 22. 11. 2016 a č.j. KRPA-359753-5/PŘ-2016-001216. Součástí spisu je rovněž potvrzení podatelny Obvodního ředitelství policie Praha II, Služby kriminální policie a vyšetřování, ze dne 21. 11. 2016 o odeslání podání žalobce Místnímu oddělení policie Stodůlky.
9. Městský soud v Praze považuje úvodem za nezbytné vyjádřit k otázce pasivní legitimace, neboť v průběhu řízení vznikly pochybnosti o tom, který subjekt má být v posuzovaném případě pasivně legitimován, tedy zda je tímto subjektem Obvodní ředitelství policie Praha II, které žalobce označil v podané žalobě, nebo zda je tímto subjektem Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, které žalobce označil v replice k vyjádření žalovaného s přihlédnutím k tomuto vyjádření, případně zda je pasivně legitimován subjekt zcela odlišný.

10. Podle § 83 s.ř.s. žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah; jde-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, který není správním orgánem, anebo příslušníka takového sboru, je žalovaným správní orgán, který takový sbor řídí nebo jemuž je takový sbor podřízen, a u obecní policie obec.
11. Policie České republiky je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor (§ 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky). V případě provedení zásahu, proti kterému podává žalobce žalobu podle § 82 s.ř.s., je ve smyslu shora citovaného ustanovení žalovaným správní orgán, který tento sbor řídí nebo jemuž je takový sbor podřízen, v daném případě Ministerstvo vnitra (§ 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky). Není ovšem vyloučeno, jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2010, č.j. 6 Aps 6/2009-146, dostupné na www.nssoud.cz), aby Policie České republiky současně byla v konkrétních případech správním orgánem. V takovém případě není žalovaným správní orgán, který tento sbor řídí, tedy Ministerstvo vnitra, nýbrž se uplatní věta první citovaného ustanovení, tedy, že žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah.
12. V daném případě tak bylo třeba nejprve vyřešit otázku, zda policie, její příslušníci a zaměstnanci vystupovali při tvrzeném zásahu jako ozbrojený bezpečnostní sbor či jako správní orgán. Z žalobních tvrzení vyplývá, že k nezákonnému zásahu mělo dojít nečinností Obvodního oddělení policie Praha II, které nepostoupilo odvolání žalobce ze dne 14. 11. 2016 místně a věcně příslušnému správnímu orgánu, a to Magistrátu hlavního města Prahy. Již ze samotné logiky věci je zjevné, že v daném případě se nejednalo o vykonávání služebního úkonu či zásahu ze strany příslušníků a zaměstnanců policie jako ozbrojeného bezpečnostního sboru, nýbrž o jednání příslušníků policie a zaměstnanců Obvodního ředitelství policie Praha II jako úředních osob státní správy. Je tedy zřejmé, že policie jednala v daném případě jako správní orgán. Z tohoto důvodu je třeba při určení pasivní legitimace vycházet z ustanovení § 83 věty první s.ř.s., tedy že žalovaný je správní orgán, který podle žalobních tvrzení provedl zásah.
13. Soud se dále zabýval otázkou, který konkrétní orgán (útvár) Policie České republiky je v dané věci pasivně legitimován, a to zejména s ohledem na vnitřní organizaci policie. Řízení a organizaci policie upravuje Hlava II. zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky; podle § 6 tohoto zákona policii tvoří útvary, jimiž jsou a) Policejní prezidium České republiky v čele s policejním prezidentem, b) útvary policie s celostátní působností, c) krajská ředitelství policie, d) útvary zřízené v rámci krajského ředitelství. Podle § 8 odst. 1 citovaného zákona pak je krajské ředitelství organizační složkou státu a účetní jednotkou, jehož příjmy a výdaje jsou součástí rozpočtové kapitoly ministerstva. V čele krajského ředitelství je krajský ředitel, který je také vedoucím organizační složky státu. Útvary policie zřízené v rámci jeho působnosti jsou vnitřními organizačními jednotkami krajského ředitelství. V příloze k tomuto zákonu pak je uvedeno všech 14 zřízených krajských ředitelství s uvedením názvu a sídla.

14. Z uvedeného tedy plyne, že správním orgánem je krajské ředitelství policie, neboť každý další útvar, jež je jím zřízen (v daném případě Obvodní ředitelství policie Praha II), je „pouhou“ vnitřní organizační jednotkou. Je jisté, že v rámci vnitřního uspořádání mohou útvary policie zřízené v rámci působnosti krajského ředitelství vykonávat činnosti, určené právě jejími interními předpisy, avšak „navenek“ policie jedná svým organizačním útvarem, jímž v tomto případě je Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy (k tomu shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2013, č.j. 1 As 66/2013-29, dostupné na www.nssoud.cz). Je tedy možné uzavřít, že pasivně legitimovaným subjektem je v daném případě dle tvrzeného zásahu právě a pouze Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy.
15. Městský soud v Praze se dále zabýval otázkou, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru o nezákonnosti zásahu žalovaného vycházející ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1 věta za středníkem s.ř.s.), přičemž shledal, že žaloba není důvodná.
16. Při posouzení důvodnosti podané žaloby vycházel soud z pojmového vymezení nezákonného zásahu obsaženého v § 82 zákona č. 150/2002 Sb. – soudního řádu správního v platném znění (dále jen s. ř. s.), podle kterého každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
17. O zásah ve smyslu § 82 s.ř.s. se jedná pouze v případě, že v žalobě tvrzeným jednáním by žalobce mohl alespoň potenciálně být přímo zkrácen na svých právech. To konkrétně znamená, že mezi napadeným zásahem a tvrzeným porušením práv musí existovat bezprostřední vztah. K tomu lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2007 čj. 2 Aps 1/2006-80 (dostupný na www.nssoud.cz)
18. Z podané žaloby je patrné, že žalobce nezákonný zásah spatřuje v tom, že žalovaný nepostoupil žalobcovu podání - odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností, oddělení správního řízení, ze dne 25. 10. 2016, č.j. MHMP 1909647/2016/SVA, příslušnému správnímu orgánu, tedy Magistrátu hlavního města Prahy.
19. Podle ustanovení § 12 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) dojde-li podání (§ 37) správnímu orgánu, který není věcně nebo místně příslušný, bezodkladně je usnesením postoupí příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomí toho, kdo podání učinil (dále jen "podatel"). Má-li správní orgán, jemuž bylo podání postoupeno, za to, že není věcně nebo místně příslušný, může je usnesením postoupit dalšímu správnímu orgánu nebo vrátit jen se souhlasem svého nadřízeného správního orgánu. Usnesení vydaná podle tohoto ustanovení se pouze poznamenají do spisu.

20. Žalobci lze dát za pravdu, že za splnění určitých podmínek vzniká správnímu orgánu povinnost postoupit zaslané podání, pokud není k jeho projednání věcně a místně příslušný. Podmínkou, která ale dle soudu musí být splněna, je skutečnost, že žalovaný musí být takovým orgánem, kterému povinnost dle ustanovení § 12 správního řádu vznikla.
21. Žalovaný se v projednávané věci brání tím, že si po převzetí zásilky, zjištění jejího obsahu a po zjištění vztahu ke konkrétnímu případu učinil závěr o tom, že mu žalobce zasílá na vědomí podání k věci vedené pod č.j. KRPA-359753/PŘ-2016-001216, tedy, že jej informuje o tom, že v předmětné věci podal žalobce odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy. Přitom zdůraznil, že takový postup bývá vcelku častý, a proto bylo Obvodní ředitelství policie Praha II v dobré víře, že podání náleží výhradně jemu.
22. Ze správního spisu je patrné, že Obvodní ředitelství policie Praha II dne 7. 9. 2016, pod č.j. KRPA-359753-1/PŘ-2016-001216 bylo tím orgánem, který oznámil Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností, oddělení přestupkového řízení, že je žalobce podezřelý ze spáchání přestupku. U žalovaného žádné řízení o tomto přestupku, jehož se dopustil žalobce, tedy vedeno nebylo, neboť přestupkové řízení vedl magistrát. Za této situace, kdy žalovaný podal podnět k zahájení přestupkového řízení, a řízení ve věci přestupku u něj neprobíhalo, nelze žalovanému vytýkat, že zaslané podání vyhodnotil pouze jako oznámení o tom, že žalobce podal u magistrátu odvolání proti rozhodnutí, kterým mu byla uložena pokuta. Žalobce sám navíc ani nenamítá, že by nebyl v rozhodnutí o uložení pokuty poučen o tom, ke kterému správnímu orgánu má odvolání podat. Závěr žalovaného o tom, že byl v dobré víře, že podání náleží výhradně jemu, je tedy zcela logický, odpovídající vzniklé situaci, a nelze mu proto vytýkat, že se nezabýval otázkou, zda je či není věcně a místně nepříslušným orgánem ve smyslu § 12 správního řádu, a že zaslané podání nepostoupil jinému správnímu orgánu.
23. Rozhodujícím faktem tak zůstává, že to byl právě žalobce, kdo pochybil, a že jeho pochybení, spočívající v záměně zásilek, nelze přenášet na správní orgány. Soud má navíc za to, že po žalovaném nelze požadovat, aby *a priori* předpokládal, že mu zásilka, která byla opatřena jeho řádnou adresou, což ani sám žalobce nepopírá, byla zaslána omylem.
24. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že žalovanému povinnost dle § 12 správního řádu nevznikla, a proto se nezákonného zásahu spočívajícího v porušení povinnosti bezodkladně postoupit doručené podání nedopustil. Soud proto žalobu podle § 87 odst. 3 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení o žalobě žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto ve výroku II. rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 SŘS a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. listopad 2018

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu